

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **M. U. i K. U.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 maja 2023 r.,

wniosku pełnomocnika wymienionych w przedmiocie cofnięcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym postanowieniem

Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie

z dnia 29 listopada 1995 r., sygn. akt Żo.Un.334/93,

na podstawie art. 432 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. oraz art. 639 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. **wniosek o wznowienie postępowania pozostawić bez rozpoznania;**

2. **kosztami postępowania wznowieniowego obciążyć M. U. i K. U. w częściach na nich przypadających.**

UZASADNIENIE

W dniu 19 sierpnia 2022 r. do Sądu Apelacyjnego w Warszawie wpłynął wniosek pełnomocnika wnioskodawców M. U. i K. U. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie z dnia 29 listopada 1995 r., sygn. akt Żo.Un.334/93. Za podstawę normatywną tego wniosku przyjęto art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. (k. 3-45v akt SN).

Odpowiedź na wniosek złożył prokurator prokuratury Regionalnej w Warszawie, który wskazał, że przedstawione w ww. wniosku okoliczności nie dają podstaw do wznowienia postępowania, tym samym nie zasługuje on na uwzględnienie (k. 46-49 akt SN).

Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowieniem z dnia 16 listopada 2022 r., sygn. akt II AKo 215/22 na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. i art. 673 k.p.k. stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę wniosku o wznowienie postępowania zakończonemu prawomocnym postanowieniem Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie z dnia 29 listopada 1995 r., sygn. akt Żo.Un.334/93 – Sądowi Najwyższemu według właściwości rzeczowej (k. 50-51 akt SN).

W dniu 3 marca 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo procesowe pełnomocnika, w którym cofnął wniosek o wznowienie postępowania, dołączając zgody na jego cofnięcie w postaci pisemnych oświadczeń M. U. i K. U. (k. 62-64 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Cofnięcie wniosku o wznowienie postępowania, w kontekście odpowiednio stosowanych w postępowaniu wznowieniowym przepisów art. 431 k.p.k. i 432 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. należy uznać za skuteczne, albowiem nie zachodzi w tej sprawie, którakolwiek z przyczyn wskazanych w art. 439 k.p.k. uzasadniających wznowienie postępowania z urzędu. Natomiast przepis art. 440 k.p.k. w postępowaniu wznowieniowym nie znajduje zastosowania nawet odpowiednio, gdyż badanie wniosku o wznowienie postępowania w celu stwierdzenia czy objęte nim orzeczenie jest rażąco niesprawiedliwe nie mieści się w podstawach wznowieniowych wskazanych w rozdziale 56 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak w części dyspozytywnej, o kosztach postępowania wznowieniowego rozstrzygając przy tym po myśli art. 639 zd. drugie k.p.k.

